

Tôi là cô gái lai Pháp. Khi xò a má tôi đi nò u ăn cho Pháp và có thai vớ i mợ t ngợ i lính Pháp.

Má tôi lúc đó không có nhà và phợ i đi làm và ờ nhà ngợ i ta nên gợ i tôi cho mợ Hai, má cợ a anh đợ nuôi tôi dùm. Chợ ng đôi tuợ n, mợ t tháng má tôi ợ i ghé thăm đợ a tiợ n cho mợ Hai đợ nuôi tôi.

Anh là con mợ t cợ a cợ u và mợ Hai. Tính anh ít nói tợ lúc nhợ . Lúc nào tôi cũng thợ y anh ờ nhà trên, hợ t cợ m cuợ n sách rợ i ợ i ôm cây đàn. Ít khi nào anh nói vớ i tôi ợ i nào.

Anh trợ ng trợ o và đợ p trai rợ t đợ thu hút đám con gái cùng xóm. Phợ i nói là mợ Hai chợ muợ n anh tợ p trung vào viợ c hợ c và anh cũng ham hợ c thiợ t. Hợ t hợ c ờ trợ ng rợ i anh ợ i đi hợ c thêm Anh vẫn ờ các trợ ng nợ i tiợ ng khi xợ a nhợ trợ ng Ziên Hợ ng, Khợ i Minh và cợ các ợ p ờ Hợ i Viợ t Mợ nợ a. Vợ nhà thì hợ t hợ c bài rợ i thì anh mợ máy hát đĩa lên nghe nhợ c và tợ p đàn theo.

Mợ t thợ i gian sau tôi theo má tôi sợ ng vì bà có mợ n đợ c căn nhà riêng, lâu lâu tôi và má tôi mợ i đợ n thăm cợ u mợ Hai. Lúc đó anh đã lên đợ i hợ c và mợ y năm sau thì vào Thợ Đợ c rợ i đợ c đợ a sang Mợ du hợ c. Lúc đó tôi đã trợ nên mợ t cô gái lai xinh đợ p và có đợ p giao du vớ i xã hợ i bên ngoài. Tôi xin đợ c mợ t chân bán hàng trong PX cho đợ n vợ Mợ ờ Long Bình. Vợ i máu mê nhợ c ngoợ i quợ c sợ n có nên tôi thợ ng giao du vớ i giợ i ca nhợ c và sau này quen vớ i John, cũng là mợ t ngợ i lai Pháp và sau này là chợ ng tôi.

John cợ trợ c tuợ i cợ a anh, đã có mợ t đợ i vợ . Thợ i kợ quân đợ i Mợ sang phợ c vợ ờ Viợ t Nam, John là chuyên viên kợ thuợ t âm thanh yợ m trợ cho các ban nhợ c đợ n trình diợ n cho các đợ n vợ Mợ ờ quanh Sài Gòn. Cũng nhợ đó mà ngày 30 tháng 4 tôi đợ c John đem theo lên chuyợ n máy bay chợ các quân nhân ca nhợ c sĩ Mợ ra Đợ Thợ t hợ m đợ i đang đợ u chợ ờ ngoài khợ i.

Sang Mợ , nhợ có khiợ u vợ đợ n tợ , trong nhợ ng ngày đợ u ờ tiợ u bang Calif, John đi ợ c ợ i các khu phợ liợ u đợ n tợ đợ chợ nhợ ng TV hợ vợ ráp sợ a đợ bán cho dân Mợ quanh vùng đợ sinh nhai. Còn tôi thì nhợ đợ n dĩ và tiợ ng Anh khá rành nhợ khi còn làm ờ PX nên tôi đi hợ c nghợ chia bài kiợ m đợ c cũng khá tiợ n. Nhợ đợ ng vợ đợ ng chợ ng nên chúng tôi khá lên tợ tợ và khi có đợ c đợ a con gái thì chúng tôi đã mua đợ c căn nhà ờ mợ t khu thuợ c giợ i trung ợ u.

Kho ng năm 86, má tôi v n còn bên nhà vì tôi ch a b o lãnh đ c. M t hôm tôi nh n đ c th c a má tôi có nói là anh có ghé qua thăm và cho bi t là anh m i b đi c i t o v . Tôi m ng l m và nh n v i má tôi cho anh bi t s phone c a tôi đ liên l c nh ng b ng đi nhi u năm tôi không liên l c gì đ c v i anh.

R i đ n năm 92 tôi đ c bi t là anh đã v t bi n và qua đ c đ n M đ đ ti u bang Washington. Tôi m ng l m và th ng liên l c v i anh qua đ n tho i và bi t là anh đ đng ti p t c đi h c. Tôi khuyên anh là nên ki m m t vi c làm đ có ti n nuôi thân và giúp c u m Hai bên nhà ch còn đi h c thì bi t lúc nào m i làm ra ti n. Tôi thuy t ph c anh xu ng đ i Cali này nhà tôi đ đi làm vì John có r t nhi u vi c nh v y th c t h n. M t th i gian sau anh nghe l i tôi xu ng Cali đ tìm c h i s ng.

Ngày ra đón anh phi tr ng John Wayne, tôi th y anh già đi, lúc đó anh đã b n m i t tu i r i, không còn đ p trai nh ng v n còn v th sinh nh x a và v n còn cái tính tr m ngâm ít nói.

Lúc đó má tôi đã qua, g p l i anh, má tôi r t m ng và luôn nh c đ n chuy n x a c a ba má anh. R i anh cũng đi làm v i John nh ng tôi th y anh không thích h p v i lo i công vi c chân tay và thiên v k thu t c a John.

Trong th i gian nhà tôi, tôi đ a anh đi ch i, g p g nh ng ng i quen thân c a tôi đ i này đã s h đ u có c s hay ngh nghi p v ng ch c và th y hình nh anh không m y thích h p có l vì m c c m sao đó. Tôi cũng đ a anh đi ch i n i này ch n , đi xem xi-nê và nghe nh c vì bi t anh cũng thích nh c ngo i qu c nh b n tôi. Tôi to nh r ng anh nên l p gia đnh đ có con cho c u m vui vì anh cũng đã l n tu i r i.

C ch ng sáu tháng sau đó anh quy t đ nh tr v n i cũ đ ti p t c đi h c. Tôi th t s không hi u anh nghĩ nh th nào l i ti p t c đi h c đ s ng m t cu c đ i đ n tr ng đoi rách khi anh đã l n tu i nh v y. R i không bi t khi anh h c xong có ch nào m n không nh ng anh đã nh t đ nh nh v y.

Vài năm sau tôi bi t là anh đã ra tr ng và có vi c làm và v Vi t Nam đ c i v . Nghe tin này tôi r t m ng cho anh. Tôi g i đ i n chúc m ng anh và nói anh đ n v xu ng đ i này đ ch i nh ng đ i u đó đã không x y ra. Bây gi tôi m i nh n ra là anh có m c đích và con đ ng đi riêng c a anh khi sang đ c bên M này.

Con đ ng anh ch n không gi ng con đ ng c a tôi vì anh ra đi đ tìm t do và đó là m c đích chính. Có l vì tôi ch a t ng ph i b tr i qua nh ng đày i , kh nh c vì ch đ phi nhân và đ c đi kh i x m t cách đ d dàng nên tôi không bi t quý t do nh anh chng?

M i đây tôi đ c bi t là anh v a hoàn t t xong quy n truy n k v nh ng l n mình v t bi n bán s ng bán ch t thoát kh i đ c ch n đ a đày đ ng i M đ c và bi t th nào là cái lao kh hi m nguy s ng ch t c a nh ng ng i Vi t li u ch t b x v t bi n b ng thuy n đánh cá mà h đ i c th gi i bi t qua cái tên là "Boat People".

Anh tâm s v i tôi là quy n sách này là đ a con tinh th n c a anh và anh r t mẫn nguy n là đã li u ch t v t bi n đ có ngày vi t ra nó, đ cho c u m đ c hài lòng c i bên kia là anh đã làm đ c đi u đáng làm khi sang đ c bên này mà không làm ph công lao hy sinh và lòng k v ng c a c u m đ t vào anh. Không bi t sao b ng đ ng tôi c m nh n đ c s mẫn nguy n th t là to l n c a anh.

Tuy đây ch là m t quy n sách nh nh ng n u tôi nghĩ thêm chút xâu xa v con ng i c a anh thì có l đây m i là m c đích có giá tr đúng th t mà anh đã quy t đ nh cho đ i mình khi anh quy t đ nh nhi u l n leo lên ghe, b b t lên b t xu ng, đ v t bi n ngày nào.